

FVV, J.V. BLG, IF

Gentse volksliedjes mag niet verloren gaan"

ren tussen 6 en 12 die zich uitleven met Gentse liedjes. Luce Marichal (8) legt uit wat er zo leuker dan veel saai kinderliedjes. Soms zijn ze een beetje stout. Of grappig. Zoals *Het veugelke da nie kost kakken. (lacht)* Ik amuseer mij in 't koor."

Wim Claeys hoort het graag. De volkszanger richtte De Stemband in 2015 op. Niet, zoals velen denken, om het Gents in stand te houden. "Dat is mooi meegenomen,

maar dit zal het Gents niet redden. Die kinderen zullen geen Gents leren door een uurtje per week te zingen."

Zijn bedoeling is wel om het repertoire van Gentse volksliedjes levend te houden. "Tweehonderd jaar Gentse Feesten, dat heeft een schat aan liedjes opgeleverd. Als men ze niet

meer zingt, worden het papieren die ergens stof liggen te vergaren. Vorig jaar kwam iemand van het MIAT me nog een onbekend liedje van Karel

Waerie brengen. Het koor is mijn bescheiden poging om de liedjes niet verloren te laten gaan. Als volkszanger merkte ik dat ik vaak aan 't spelen was voor oudere mensen. Verjongen was broodnodig."

Stemband-lied

De repetities verlopen "zo ongedwongen en plezierig mogelijk". "Als het niet plezierig is, houden ze het niet vol. En dan schiet het koor zijn doel voorbij."

Het repertoire wisselt. Van echte klassiekers zoals *'t Vliegerke* (de vaste afsluiter van elke repetitie), *Tuupe Tegoare*

of *In mijn stroatse zén 't allemaal commere*, tot minder bekende liedjes of nummers die Claeys speciaal voor het koor heeft geschreven heeft. "Ik heb een Stemband-lied gemaakt. Geïnspireerd door mijn eigen kinderen, op wier sociale media ik uitspraken zie passeren als *Zoekt e boel, steek nen appel in u smoel*. Het laatste wat ik wil doen, is er iets oubolligs of nostalgisch van maken."

De Stemband treedt geregeld op. De Gentse Feesten zijn een vaste afspraak, maar ook op buurtfeesten en scholen zijn ze al gepasseerd. In 2017 mag het nog iets meer zijn. "Laat het maar ontploffen."

FAVORIETE PLEK

(VAN BEZIELER WIM CLAEYS)

Ik doe zeer graag een toerke te voet langs de Lievekaai.

ADRESJES

● **Café Folklore in de Lange-steenstraat is sinds jaar en dag mijn stamcafé.**

● **Om iets te eten: 't Keizershof op de Vrijdagmarkt valt nooit tegen.**

● **Genieten van muziek en optredens doe ik graag bij Trefpunt aan Sint-Jacobs en in 't Muzikantenhuis in de Dampoortstraat.**

WAT MIS JE ALS JE NIET IN GENT BENT?

Geen twijfel: een goed pak frieten van de frituur aan Sint-Jacobs.

WIM CLAEYS

OPRICHTER DE STEM BAND

"Het moet plezierig blijven. Anders houden ze het niet vol"

Nina Tonoli (23) werd soliste bij het Wiener Staatsballett

"Mijn ambities reiken nog verder"

Nina Tonoli schopte het in 2016 tot soliste bij het Wiener Staatsballett. De ballerina uit Sint-Denijs-Westrem bereikt daarmee iets wat nog bijna geen enkele Belgische danseres haar voordeed. Ze danste intussen al enkele mooie rollen als soliste en oogst daarmee veel waardering.

"Het was mijn doel, ik had het gehoopt, maar je weet nooit wanneer het moment zal komen." Nina Tonoli is een gelukkig meisje. "Dansen is mijn leven. Het is fantastisch om voor je jarenlange inspanningen te worden beloond."

Tonoli begon op haar negende te dansen in de gemeenteschool in Sint-Denijs. Amper drie jaar later volgde ze voltijds dansschool in de Koninklijke Balletschool van Antwerpen en op haar vijftiende verkaste ze naar de Royal Ballet School in Londen.

Het was Manuel Legris, voormalig sterdanser van de Opéra de Paris, die haar na haar afstuderen naar Wenen liet komen. Tonoli begon daar in 2012 als lid van het corps de ballet van het Wiener Staatsballett. In 2014 werd ze officieel benoemd tot half-soliste en vorig jaar dus tot soliste.

Groot teken van vertrouwen

Als soliste danst Nina geen groepsrollen meer. "Ik dans alleen nog solo of in groepjes van maximaal vier, vijf dansers." Ze heeft er intussen een paar mooie rollen opzitten. "In september was ik het slavinnetje Gulnare in *Le Corsaire*. Binnenkort mag ik de hoofdrol dansen in *La Fille Mal Gardée*. Dat zie ik als een groot teken van vertrouwen, want als soliste dans je normaal nog geen hoofdrol."

Tonoli steekt niet onder stoelen of banken dat ze nog veel ambities

heeft. "Ik wil het schoppen tot *principal*, de hoogste in rang. Ik ben ambitieus, ja. Maar zo zit ik in elkaar. Als ik voel dat het goed gaat en ik word daarin bevestigd, put ik daar motivatie uit."

De waardering helpt ook om de offers die bij het leven van een ballerina horen, te blijven brengen. "Je hele leven staat in het teken van wat je doet. Je weet dat als je eraan begint. Maar de blijk van vertrouwen die ik heb gekregen, is ook in dat opzicht een opsteker."

In 2017 wil Tonoli graag op hetzelfde elan doorgaan. "Ik weet nog niet welke rollen ik volgend seizoen zal dansen. Maar ik blijf me sowieso elke dag keihard inzetten." Ook over eventuele blessures denkt ze niet na. "Ik zie wel wat er gebeurt. Voorlopig gaat alles heel goed."

NINA TONOLI

BALLETDANSERES

"Fantastisch om voor jarenlange inspanningen te worden beloond"

FAVORIETE PLEK

Langs de Graslei zitten in de zon, kijkend naar de boten die passeren.

ADRESJES

● **Café Hot Club, vlak bij de Groentemarkt. Een gezellige plek, beetje verborgen, met heerlijke live jazzmuziek.**

● **De Kastart in Onderbergen, blijft de lekkerste spaghetti-saus.**

● **Gwenola in de Voldersstraat. Jeugd sentiment.**

Toen ik klein was, at ik er lekkere pannenkoeken.

WAT MIS JE ALS JE NIET IN GENT BENT?

Van alles! De sfeer, de terrasjes. Gent is klein en gezellig; Wenen is groter en bombastischer. Ik hou veel van de middeleeuwse gebouwen in Gent.

Thuis op ontdekking gaan

De nominatie, en dus de appreciatie van het thuisfront, doet Tonoli veel deugd. "Ik had het niet verwacht. Maar ik ben er zeer blij mee. Wenen is niet zo ver van Gent, maar toch ver genoeg om niet meer helemaal betrokken te zijn. Als je steun voelt van je thuisstad, is dat een grote stimulans. Mijn ouders krijgen veel reacties. Als men vindt dat ik Gent mee op de kaart zet, ben ik daar ook heel gelukkig mee. Gent is mijn stad en zal dat altijd blijven. Door er niet meer te wonen, besef ik dat nog meer. Ik hou ervan om thuis te komen en op ontdekking te gaan, om te zien wat allemaal veranderd is sinds ik er voor het laatst was. Ik wil de Gentenaars graag danken voor de steun." (arg)

Nina Tonoli: "Als je in Wenen de steun voelt van je thuisstad, is dat een grote stimulans."